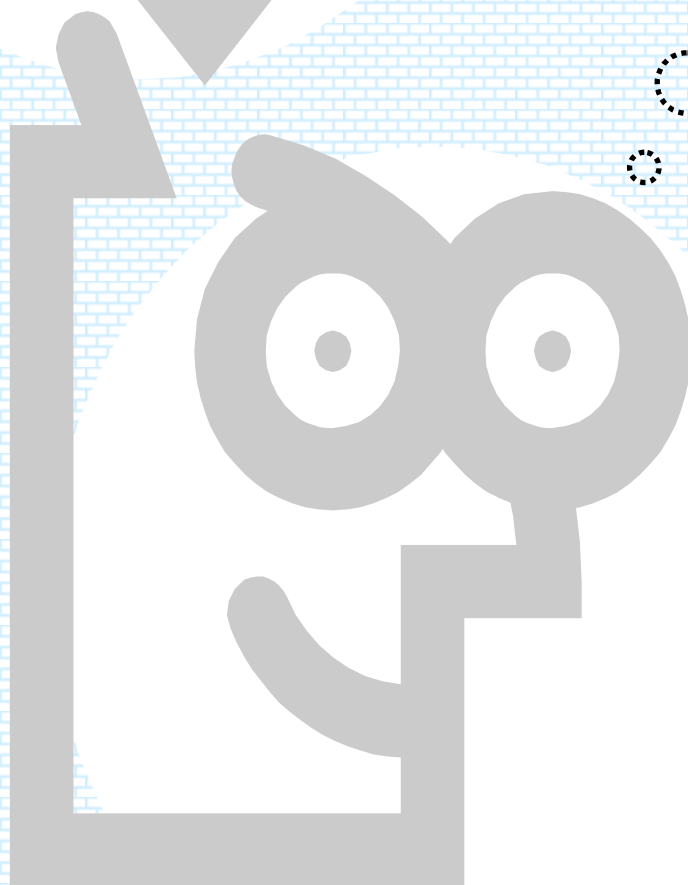

ΕΚΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

Πρώτο
συλλεκτικό
τεύχος της
σχολικής μας
εφημερίδας

Η ΕΚΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

όλοι ίσοι όλοι διαφορετικοί όλοι ίσοι όλοι διαφορετικοί όλοι ίσοι

όλοι διαφορετικοί
όλοι ίσοι

Καστανοί ή γαλανομάτηδες: Ένα σχολικό πείραμα για το ρατσισμό

Η πρώτη δουλειά του δασκάλου δεν είναι να σε μάθει γράμματα. Η πραγματική του δουλειά είναι αυτό που έλεγαν οι παππούδες μας προσπαθώντας να στείλουν τα παιδιά στο σχολείο: “Να γίνεις άνθρωπος”.

Στο παρακάτω εξαιρετικά ενδιαφέρον πείραμα που έκανε το 1970 η κ. Jane Elliott, δασκάλα της 3ης δημοτικού το οποίο κινηματογραφήθηκε για λογαριασμό του ABC News, βλέπουμε πως μέσα σε μια εβδομάδα η δασκάλα δίδαξε τα παιδιά έμπρακτα τι σημαίνει ρατσισμός και πόσο άδικος κι ανόητος είναι.

Το πείραμα ξεκινάει ρωτώντας τα παιδιά αν φερόμαστε σε όλους με τον ίδιο τρόπο. Εκείνα ξέρουν πως όχι. Ξέρουν πως δεν φερόμαστε το ίδιο στους μαύρους, στους κίτρινους, στους κόκκινους... γενικά σε όσους δεν μας μοιάζουν. Ήξεραν πως τους αποκαλούμε με διάφορα υποτιμητικά ονόματα όπως “βρωμονέγρος”, “κιτρινιάρης”, “κοκκινομούρης” κ.α.

Η δασκάλα λέει τότε, ότι θα πρέπει να χωριστούν σε δύο ομάδες, εκείνους που έχουν μπλε μάτια κι εκείνους που έχουν καφέ μάτια. Αμέσως άρχισε να τους εξηγεί τους κανόνες:

Εφόσον η ίδια ήταν γαλανομάτα, οι Γαλανομάτηδες: Θα έχουν προτεραιότητα σε όλα.

Θα είναι ανώτεροι από τους άλλους γιατί είναι πιο έξυπνοι και πιο σπουδαιότεροι.

Θα έχουν την εύνοια της δασκάλας.

Θα έχουν μεγαλύτερο διάλειμμα.

Θα πηγαίνουν πρώτοι στην καφετέρια.

Θα έχουν καλύτερη μεταχείριση.

Από την άλλη, οι Καστανομάτηδες:

Απαγορευόταν να παίζουν μαζί τους στο διάλειμμα.

Απαγορευόταν να χρησιμοποιούν τα παιχνίδια της παιδικής χαράς. Θα είχαν πιο μικρό διάλειμμα σαν χαζοί που είναι.

Θα έπρεπε να περιμένουν για να φάνε στο εστιατόριο μετά από τους Γαλανομάτηδες.

Για να ξεχωρίζουν θα έπρεπε να φοράνε έναν γιακά, που θα έδειχνε πως είναι κατώτεροι και

είναι πιο ανόητοι από τους Γαλανομάτηδες.

Ήδη, από την πρώτη κιόλας μέρα που εφαρμόστηκε το μέτρο, οι γαλανομάτηδες άρχισαν να πιστεύουν πως όντως ήταν ανώτεροι και η συμπεριφορά τους άλλαξε. Άρχισαν να προσβάλλουν ανοιχτά τους άλλους απολαμβάνοντας παράλληλα τα προνόμιά τους. Οι Καστανομάτηδες ένιωθαν απαίσια. Χωρίστηκαν από παιδιά με τα οποία μέχρι χτες ήταν φίλοι κολλητοί και το όνομα “Καστανομάτης” ξαφνικά έγινε βρισιά! Τους έπνιγε η αδικία.

Δυο μέρες μετά το συζήτησαν στην τάξη. Αφού μίλησαν όλοι, η δασκάλα τότε τους είπε ότι τελικά οι Καστανομάτηδες ήταν οι πιο έξυπνοι και σπουδαίοι και θα έπρεπε να βγάλουν τα κολάρα τους και να πάρουν τα προνόμια των Γαλανομάτηδων! Πλήρης ανακατάταξη! Οι Γαλανομάτηδες ένιωθαν ακόμη πιο κατάφωρη την αδικία, κι ας είχαν αδικήσει τους φίλους τους και οι ίδιοι προηγούμενος.

Στο τέλος του πειράματος, άρχισαν να συζητάνε όλοι για το αν είναι σωστό να κρίνουμε κάποιον μόνο και μόνο επειδή έχει διαφορετικό χρώμα δέρματος από εμάς, ή ματιών, ή τέλος πάντων με γνώμονα τη διαφορετικότητά του από εμάς. Όλα τα παιδιά φώναξαν έντονα πως ΟΧΙ. Δεν πρέπει να γίνεται αυτό. Μάλιστα, θέλησαν και να πετάξουν τα κολάρα τους στο καλάθι των αχρήστων.

Τέλος, η δασκάλα επαναλάμβανε σε τακτά διαστήματα, εφόσον τους είχε διδάξει έμπρακτα και πείσει ποιο ήταν το σωστό, εφόσον το είχαν δει και οι ίδιοι “με τα μάτια τους” ότι όλοι οι άνθρωποι πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ίσοι και πρέπει να έχουν ίσα δικαιώματα παντού. Ότι είναι εύκολο να συνηθίσουμε να πιστεύουμε ότι είμαστε ανώτεροι από κάποιους άλλους μόνο και μόνο με βάση κάποια χαρακτηριστικά τους και όχι την συμπεριφορά τους. Ότι η διαφορετικότητά τους είναι πηγή ομορφιάς και δεν πρέπει να αποτελεί βρισιά. Ότι οι φίλοι μας είναι αδύνατον να είναι ολόιδιοι με μας και αυτό είναι ωραίο. Και το σημαντικότερο: Πρέπει να προσπαθείς να έρθεις στη θέση του άλλου και να καταλάβεις πως νιώθει...

Μπορείτε να δείτε το βίντεο στο παρακάτω LINK

<http://www.youtube.com/watch?v=D0qKDiq1fNw>

Συντάκτες : Ελένη Θεογάρη
Χρυσάνθη Βασταροδή
Αναστάσης Στούμπος

Γνωρίζετε τα 10 άτομα με ειδικές ανάγκες που διέπρεψαν ???

(οι 5 πρώτοι σε αυτό το φύλλο της εφημερίδας μας....)

Κολυπούσε για παραπάνω από μια ώρα στην πισίνα του γυμναστηρίου στο κέντρο της Αθήνας. Το βλέμμα μου εξερευνούσε την πισίνα προς αναζήτηση χαριεστάτης δεσποινίδας όταν κόλλησε πάνω σε αυτόν τον τύπο που με απαρασάλευτη επιμονή κατάπινε δεκάδες μέτρα. Κοντοστάθηκε κάποια στιγμή και παρατήρησα τις ρυτίδες στο πρόσωπο του. Πρέπει να είχε ξεπεράσει το 60ο έτος της ηλικίας του σκέφτηκα ενώ συνέχισε απτόητος να κολυμπά. «Απίστευτος ο παππούς» λέω στον φίλο μου και γελάω. «Θα κολυμπά για να φτιάξει κορμί για καμιά πιτσιρίκα» είπα με απύθμενη ανοησία, ενώ ένας γεροδεμένος άντρας πλησίαζε στην πισίνα. Ο «παππούς» μόλις είχε τελειώσει την κολυμβητική του οδύσσεια και δεχόταν χείρα βοήθειας για να βγει από την πισίνα. Στη θέα του ακρωτηριασμένου του ποδιού αισθάνθηκα μια θηλιά να τυλίγεται στον λαιμό μου στην ανάμνηση των βλακωδών λόγων μου. Οι τύψεις δεν μπορούσαν να βρουν αναπauτικό μαξιλάρι ενώ ο «παππούς», που κολυπούσε επί μια ώρα στην πισίνα, τοποθετούσε το τεχνητό του πόδι. Ήταν η πρώτη φορά που κατανόησα ότι ανάμεσα μας ζουν άνθρωποι με ειδικές ικανότητες... Όπως οι 10 παρακάτω που απέδειξαν στο καθυστερημένο διάβα της ανθρώπινης ιστορίας τις δεξιότητες τους!

5. Κρίστι Μπράουν

Οι σπαρακτικοί μορφασμοί στο πρόσωπο του Ντάνιελ Ντέι Λίουις στην ταινία του Τζιμ Σέρινταν «Το αριστερό μου πόδι» απέδιδαν ανάγλυφα την πολύωδη πορεία ζωής του Κρίστι Μπράουν. Το 13ο μέλος μιας οικογένειας 22 ατόμων, εκ των οποίων δεν επιβίωσαν όλα, ο Μπράουν έπασχε εκ γενετής από εγκεφαλική παράλυση. Η μητέρα του Μπρίτζετ, δεν αποδέχθηκε ποτέ ότι ο γιος της θα πρέπει να εγκλειστεί σε ίδρυμα και προσπάθησε να διοχετεύσει την δημιουργική του δύναμη στις τέχνες. Στα 5 του έπιασε μια κιμωλία ανάμεσα στα πόδια του και άρχισε να ζωγραφίζει. Περίπου 17 χρόνια μετά εξέδωσε το πρώτο του βιβλίο με τίτλο «Το αριστερό μου πόδι». Ένας ύμνος στο ανθρώπινο πνεύμα που τον ανέδειξε ανάμεσα στους σημαντικότερους συγγραφείς της ιρλανδέζικης λογοτεχνίας, αποκαλύπτοντας τη λαμπερή φαντασία και το ευαίσθητο πνεύμα του.

4. Τζον Νας

Οι πράκτορες τον κυνηγούσαν σαν επίμονες σκιές. Εισχωρούσαν στο μυαλό του και δημιουργούσαν καταστάσεις φόβου και παράνοιας. Όταν ο Τζον Νας δραπέτευε από τον σαγηνευτικό κόσμο των αριθμών εγκλειόταν στις θεωρίες συνωμοσίας που τον κατάρτυχαν. Ο Αμερικανός μαθηματικός, που κέρδισε το βραβείο Νόμπελ στα οικονομικά το 1994 για τα μεγαλοφυή θεωρήματα που απέδειξε στη «Θεωρία των Παιγνίων», αντιμετώπιστηκε ως διάνοια από μικρή ηλικία όταν παρουσίαζε λύσεις σε θεωρήματα των μαθηματικών που θεωρούνται

πολύπλοκα. Το 1959 και ενώ βρισκόταν στο αποκορύφωμα της δημιουργικότητας του άρχισαν να τον τυλίγουν οι ακουστικές ψευδαισθήσεις. Απόκοσμοι θόρυβοι, φθονερές σκιές Ρώσων και Αμερικανών πρακτόρων δυνάστευαν την ύπαρξη του και τον οδήγησαν σε εγκλεισμό σε ψυχιατρικά ιδρύματα για τα επόμενα 40 χρόνια. Υποβλήθηκε σε θεραπείες ηλεκτροσόκ και παρά τα αλλεπάλληλα επεισόδια ψύχωσης εξακολούθησε να εργάζεται ως μαθηματικός. Τα τελευταία χρόνια δίδασκε στο πανεπιστήμιο Πρίνστον, όπου απολαμβάνει του σεβασμού και της εκτίμησης της κοινότητας, ιδίως έπειτα από την προβολή της ταινίας «Ένα όμορφο μυαλό» με τον Ράσελ Κρόου να τον υποδύεται στον πρωταγωνιστικό ρόλο.

3. Ζαν Ντομινίκ Μπομπί

Η ζωή του Ζαν Ντομινίκ Μπομπί ήταν θολή σαν παιδική ανάμνηση μετά τα 40 του. Ο αρχισυντάκτης του περιοδικού «Elle» μοίραζε τη ζωή του ανάμεσα στην επιτηδευμένη οικειότητα των κοσμικών και την έντονη επαγγελματική του ενασχόληση. Μέχρι που... έπεσε η νύχτα στη ζωή του με ένα εγκεφαλικό επεισόδιο που υπέστη λίγο μετά τα 40 του χρόνια. Όταν ξύπνησε στο νοσοκομείο τα πάντα είχαν αλλάξει. Δεν μπορούσε να κάνει καμιά απολύτως κίνηση. Υπέφερε από το σύνδρομο εγκλεισμού, το οποίο δεν του επέτρεπε να κινήσει κανένα απολύτως σημείο του σώματός του, εκτός από το ένα του

βλέφαρο. Αυτή η αναπόδραστη μοίρα του αποτυπώθηκε στην ταινία του Τζούλιαν Σνάμπελ «Το σκάφανδρο και η Πεταλούδα». Ο Μπομπί παρότι ήταν περικλειστος στο σκάφανδρο του συνδρόμου εγκλεισμού επιδίωξε και απέκτησε την ελευθερία της πεταλούδας με τη βοήθεια της

λογοθεραπεύτριας του. Του διάβαζε το αλφάβητο και εκείνος ανοιγόκλεινε το μάτι όταν έφτανε στο σωστό γράμμα. Με αυτόν τον επώδυνο τρόπο, γράμμα γράμμα, ο Μπομπι ολοκλήρωσε το βιβλίο και άφησε την τελευταία του πνοή τρεις μόλις ημέρες μετά την έκδοσή του.

2. Στέφεν Χόκινγκ

Στα 17 του, με την ανεμελιά της νιότης, όλα έδειχναν εύκολα για τον Στίβεν Χόκινγκ. Μόλις είχε κερδίσει υποτροφία στο πανεπιστήμιο της Οξφόρδης στον τομέα της φυσικής και έτσι το δικαίωμα να πραγματοποιήσει το όνειρο του. Αποφοίτησε γρήγορα από το πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και συνέχισε για μεταπτυχιακό στο Κέμπριτζ όπου το 1963 εισήχθη σε νοσοκομείο για περίθαλψη και εξετάσεις όταν παρατήρησε μείωση στον έλεγχο των κινήσεων του σώματος του. Μετά από σειρά εξετάσεων, η τελική διάγνωση ανέφερε ασθένεια

στους νευρώνες του σώματος, γνωστή ως Λου Γκέρικκ. Οι προβλέψεις των γιατρών δεν έδιναν διάρκεια ζωής καν αρκετή για ολοκληρώσει το διδακτορικό του, όμως ο Χόκινγκ συνέχισε την έρευνα. Σήμερα ζει καθηλωμένος σε αναπηρική καρέκλα η οποία μέσω ενός υπολογιστή που λειτουργεί με οπτικές ίνες. Κινώντας το δεξί του μάγουλο μπορεί να μιλάει, να συνθέτει ομιλίες, να γράφει εργασίες. Ο Χόκινγκ συνεχίζει να δουλεύει απτόητος.

Πέρα από τα πολλά θεωρήματα που διατύπωσε στα μαθηματικά και στη θεωρία της σχετικότητας, ο Χόκινγκ ασχολήθηκε εκτεταμένα με τις μαύρες τρύπες του διαστήματος. Το 1985 το ερευνητικό του έργο ταράσσεται από σύντομη πνευμονία που οδηγεί τους γιατρούς να συστήσουν στη γυναίκα του να τον αφήσει να πεθάνει. Η σύζυγος του αρνείται ένα τέτοιο ενδεχόμενο και τον μεταφέρει σε κλινική του Κέμπριτζ όπου υποβάλλεται σε τραχειοτομή που αποδεικνύεται σωτήρια για τη ζωή του. Το 1988, ο Χόκινγκ εκδίδει το διάσημο βιβλίο του «Μία Σύντομη Ιστορία του Χρόνου» που κατέρριψε όλα τα ρεκόρ πωλήσεων και παρέμεινε στη λίστα των ευυπόληπτων των «Sunday Times» για 237 συνεχόμενες εβδομάδες.

1. Έλεν Κέλερ

Κράτησε το πρόσωπο κάτω από τις ηλιαχτίδες και δεν θα δεις ποτέ σκιά, έλεγε η Αμερικανίδα συγγραφέας, Έλεν Κέλερ. Έμοιαζε παράδοξο να το ισχυρίζεται αυτό μια γυναίκα που δεν είχε αντικρύσει ποτέ το φως του ήλιου. Η φύση της φέρθηκε με οργή καθώς έχασε την ακοή και την όραση της 19 μήνες έπειτα από τη γέννηση της. Χάρη στη δασκάλα της Αν Σάλιβαν η Κέλερ άρχισε να επικοινωνεί χρόνια μετά. Τον Μάιο του 1888, η Κέλερ παρακολούθησε το Ινστιτούτο Πέρκινς για τους τυφλούς και το 1894 μετακόμισε στη Νέα Υόρκη για να φοιτήσει στο σχολείο Ράιτ Χάμασον για κωφούς. Το 1904 σε ηλικία 24 ετών, η Κέλερ αποφοίτησε από το Ράντκλιφ και έγινε το πρώτο άτομο κωφό και τυφλό που απέκτησε το πτυχίο Καλών Τεχνών. Έγραψε 12 βιβλία και έμεινε στην ιστορία ως ένα άτομο που κατάφερε να νικήσει την μοίρα της. Όπως έλεγε άλλωστε: «Η αισιοδοξία είναι η πίστη που οδηγεί στην επιτυχία. Τίποτε δεν μπορεί να γίνει χωρίς ελπίδα και αυτοπεποίθηση»

Συντάκτες : Κατερίνα Πατσέα

Βάγια Ζητράβα

Κωνσταντίνος Ρουσόπουλος

ΒΡΕΧΕΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ...

Το παιχνίδι ΤΗΛΕΦΩΝΑΚΙ

Πως παίζεται : Οι παίκτες κάθονται στη σειρά σε μία ευθεία. Ο πρώτος βρίσκει μία λέξη και τη λέει στο αυτί του δεύτερου χωρίς όμως να τον ακούσουν οι άλλοι. Η λέξη αυτή πρέπει να είναι κατά προτίμηση δύσκολη ή με πολλές συλλαβές. Ο δεύτερος επαναλαμβάνει στον τρίτο ότι άκουσε ή κατάλαβε, ο Τρίτος στον τέταρτο κ.ο.κ.. Όταν φτάσει η σειρά του τελευταίου, φωνάζει τη λέξη που άκουσε δυνατά και αν είναι η λέξη που είπε ο πρώτος τότε το τηλέφωνο λειτουργεί κανονικά. Αν όμως η λέξη είναι παραποιημένη το τηλέφωνο είναι

χαλασμένο. Συνήθως η λέξη είναι παραποιημένη και το αστείο του παιχνιδιού είναι να επαναλαμβάνει ο καθένας ότι άκουσε. Το παιχνίδι συνεχίζεται και ο τελευταίος στη σειρά μπαίνει πρώτος και προτείνει τη δική του λέξη.

Πατώ

Είναι ένα ατομικό παιχνίδι. Τα παιδιά σχηματίζουν το παρακάτω σχήμα στο έδαφος:

6	
4	5
3	
1	2

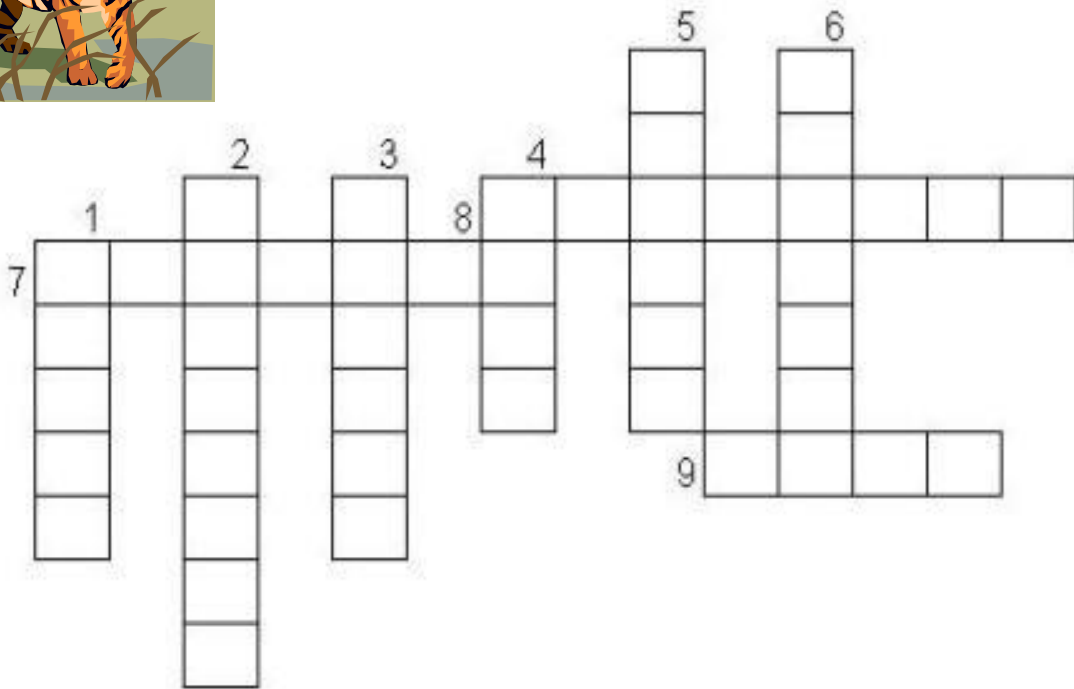
Ο παίκτης πηδά με κλειστά μάτια , με ένα ή δύο πόδια , ανάλογα με το τετράγωνο στο οποίο πρέπει να πατήσει .Τελειώνοντας κάθε προσπάθεια ρωτά: Πατώ; .Εάν η απάντηση είναι θετική ,δηλαδή αν πατά διαχωριστικές γραμμές χάνει και βγαίνει από το παιχνίδι .Αν είναι αρνητική ,συνεχίζει έως ότου χάσει .Για κάθε επιτυχημένη προσπάθεια σημειώνεται υπέρ του παίκτη ένας πόντος .

Συντάκτες : Βικτώρια Πατσαλή
Ηλίας Καρανάσιος
Φίλιππος Σκέμπη

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

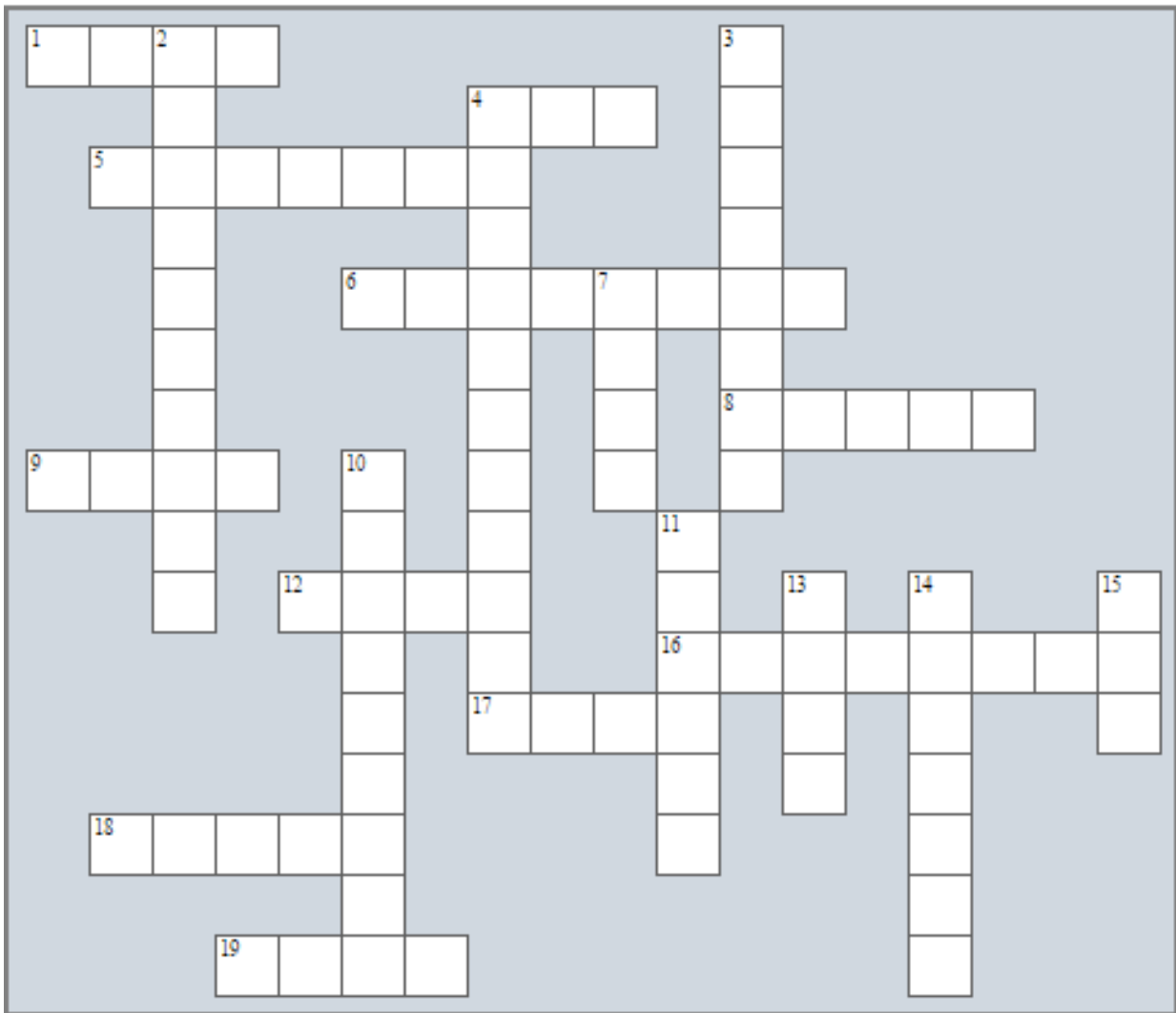

1. Με αυτό κάνουμε ιππασία
2. Το άλλο... όνομα του κόκκορα
3. Το αρσενικό της αγελάδας
4. Λένε ότι έχει επτά ζωές
5. Πιστός φίλος του ανθρώπου
6. Μας δίνει μαλλί και γάλα
7. Μας δίνει να πιούμε το γάλα της
8. Του αρέσει να κυλιέται στις λάσπες
9. Μας δίνει φρέσκα αυγά.

Συντάκτης : Θεόδωρος Νούσιος

UNITE 2 - A LA RECRE

Horizontalement

1. 2
4. 10
5. εγώ παίζω
6. εσύ παίζεις
8. εσύ έχεις
9. 8
12. εγώ έχω
16. με μένα
17. 7
18. συμπαθητικός
19. 5

Verticalement

2. μία φίλη
3. υπέροχα
4. φίλοι (με άρθρο)
7. 11
10. ένας φίλος
11. 4
13. 9
14. το σχολείο
15. 6

Family Members

t	a	s	r	f	n	g	q	c	o	t	z
j	x	m	k	s	a	u	n	t	g	n	o
n	e	p	h	e	w	t	n	q	o	l	a
v	w	i	f	e	v	h	h	s	s	w	j
w	t	a	h	w	y	w	c	e	m	c	d
n	x	d	a	u	g	h	t	e	r	n	t
y	i	r	s	i	e	a	d	k	a	b	x
k	o	e	i	g	y	u	u	b	s	w	j
r	u	n	c	l	e	y	s	w	z	z	j
m	o	t	h	e	r	u	w	j	e	f	r
x	b	r	o	t	h	e	r	g	n	v	d
o	s	i	s	t	e	r	q	t	q	e	y

aunt
brother
daughter

father
husband
mother

nephew
niece

sister
son

uncle
wife

Υπεύθυνη : κα **Βικτώρια Δεληστάθη**
Καθηγήτρια Αγγλικής Γλώσσας

ΩΡΑ ΓΙΑ ΓΕΛΙΟ.....

Ο ΝΟΜΟΣ

Ένας μαθητής ρωτάει τον δάσκαλό του ...;;;

- Κύριε , αφού η γη περιστρέφεται , πως δεν πέφτουν οι άνθρωποι όταν οι άνθρωποι όταν γυρίζει ανάποδα ;;;
- Τους κρατάει ο νόμος της βαρύτητας, εξηγεί ο δάσκαλος.
- Καλά και πριν ψηφιστεί αυτός ο νόμος , ποιος τους κρατούσε ;;;

ΓΟΝΙΟΣ ΡΩΤΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΤΟΥ

Ο μπαμπάς πηγαίνει στο σχολείο να ρωτήσει πως πάει ο γιος του στα μαθήματα.

- Κύριε Φωτιάδη, του λέει η καθηγήτρια, έχω ευχάριστα και δυσάρεστα νέα για το γιό σας....
- Ποια είναι τα δυσάρεστα ;;; ρωτά τρομαγμένος ο μπαμπάς....
- Ε.....ξέρετε , ο Κώστας έρχεται στο σχολείο μεϊκ - απ , κραγιόν και ρούζ !!!
- Και ποια είναι τα ευχάριστα ;;; ρωτά έκπληκτος
- Στα καλλιστεία της τάξης βγήκε ΜΙΣ ΑΝΟΙΞΗ !!!!!

Συντάκτες : Πάρης Θεογάρης
Άγγελος Μιγαλόπουλος
Αντζελα Φισέκου
Αμίλιος Αζής

ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΑ ΣΠΟΡ !!!

Το ποδόσφαιρο (αγγλικά: *association football*)

είναι ένα ομαδικό άθλημα που παίζεται ανάμεσα σε δύο ομάδες των έντεκα παικτών με μία σφαιρική μπάλα. Ο ποδοσφαιρικός αγώνας διεξάγεται σε ένα ορθογώνιο γήπεδο με φυσικό ή τεχνητό χλοοτάπητα πράσινου χρώματος και ένα «τέρμα» στο μέσο κάθε μιας από τις στενές πλευρές. Σκοπός κάθε ομάδας είναι να οδηγήσει τη μπάλα στο αντίπαλο τέρμα, δηλαδή «να βάλει γκολ» (από την αγγλική λέξη *goal* που σημαίνει σκοπός) ή «να σκοράρει», όπως λέγεται στην ειδική ποδοσφαιρική γλώσσα. Οι παίκτες χειρίζονται τη μπάλα κυρίως με τα πόδια, αλλά και με τον κορμό ή το κεφάλι. Η ομάδα που θα επιτύχει τα περισσότερα γκολ ως το τέλος του παιχνιδιού κερδίζει.

Είναι ιστορικά καταγεγραμμένο ότι σε πολλές χώρες υπήρξαν παιχνίδια όπου οι παίκτες κλοτσούν μία μπάλα, όπως το επίσκυρος στην Αρχαία Ελλάδα, το «woggabaliri» στην Αυστραλία, το «harpastum» στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και το «cuju» στην Κίνα. Οι σύγχρονοι κανόνες του ποδοσφαίρου βασίζονται στις προσπάθειες που έγιναν στα μέσα του 19ου αιώνα για τυποποίηση των ποικίλων μορφών του ποδοσφαίρου που παίζονταν στα δημόσια σχολεία της Αγγλίας. Η ιστορία του ποδοσφαίρου στην Αγγλία χρονολογείται τουλάχιστον από τον όγδοο αιώνα.^[25]

Το ποδόσφαιρο είναι σήμερα το πιο δημοφιλές άθλημα στον κόσμο. Στις αρχές του 21ου αιώνα ασχολούνταν με αυτό περισσότεροι από 250 εκατομμύρια αθλητές σε περισσότερα από 200 κράτη.^[2] Το ποδοσφαιρικό παιχνίδι παίζεται σε διάφορα επίπεδα, από φιλικό, με λιγότερους ή περισσότερους από έντεκα παίκτες, παιδιά ή ενήλικες, σε ένα οποιοδήποτε μεγέθους γήπεδο, με δύο τυχαία αντικείμενα για τη σήμανση του τέρματος, έως επαγγελματικό, με επαγγελματίες ποδοσφαιριστές, αυστηρή τήρηση των κανονισμών και περισσότερους από 100.000 ενθουσιώδεις θεατές να παρακολουθούν σε ειδική ποδοσφαιρική αρένα υψηλών τεχνικών προδιαγραφών. Ανώτατη οργανωτική αρχή του ποδοσφαίρου είναι η ΦΙΦΑ (*FIFA - Fédération Internationale de Football Association*), η οποία διεξάγει την κορυφαία ποδοσφαιρική διοργάνωση, το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου, κάθε τέσσερα χρόνια.

Συντάκτες : Εύη Ταμπακοπούλου
Δημήτρης Μανουσάκης
Διονύσης Νικολόπουλος

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΜΑΓΕΙΡΕΥΟΥΜΕ

ΚΕΪΚ ΤΡΟΥΦΑΣ

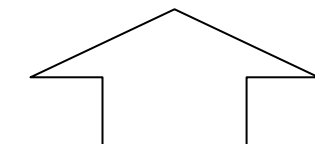
Υλικά :

- * $\frac{1}{2}$ κούπα ΒΙΤΑΜ
- * $\frac{1}{2}$ κούπα Γάλα
- * $\frac{1}{2}$ κούπα Ζάχαρη
- * $1 \frac{1}{2}$ κούπα αλεύρι για όλες τις χρήσεις
- * 1 μπεικιν πάουντερ (διαλυμένο στο γάλα)
- * 2 φακελάκια τρούφα σοκολάτα (200 γρ. περίπου)
- * 4 αυγά
- * 1 βανίλια

Εκτέλεση :

Λιώνουμε το βιτάμ με την ζάχαρη, ρίχνουμε ένα ένα τα αυγά , το γάλα με το μπεικιν πάουντερ, το αλεύρι , τη βανίλια και στο τέλος την τρούφα. Τα ανακατεύουμε καλά και ψήνουμε στους $150^{\circ} C - 170^{\circ} C$ για 40 λεπτά. Τα αφήνουμε στη φόρμα να κρυώσει και ρίχνουμε το σιρόπι. Στο σερβίρισμα αν θέλουμε γαρνίρουμε με σαντιγί.

Πώς γίνεται το σιρόπι ????

Βάζουμε 2 κούπες νερό και μία κούπα ζάχαρη, ένα ξυλάκι κανέλλα και φλούδα από λεμόνι σε ένα κατσαρόλι και το αφήνουμε να πάρει 2-3 βράσεις μέχρι να δέσει ελαφρώς.

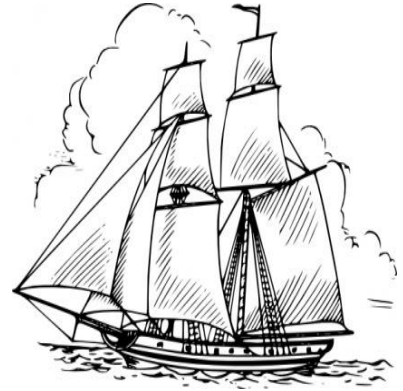
Συντάκτες : Αθανασία Θεοδώρου
Αλίκη Σίδα

Πότε και γιατί το λέμε

Κάθε κατεργάρης στο πάγκο του

Τα παλιά χρόνια, «κάτεργα» λέγονταν τα ιστιοφόρα πλοία, πολεμικά, εμπορικά, ή πειρατικά, που είχαν δύο ή τρεις σειρές κουπιά. Σε αυτά τα πλοία, σαν κωπηλάτες, δούλευαν κατάδικοι, εγκληματίες δηλαδή, που είχαν καταδικαστεί σε καταναγκαστικά έργα, και, έπρεπε να εκτίσουν τη ποινή τους (που πολλές φορές ήταν και ισόβια) κωπηλατώντας στο καράβι-φυλακή. Αυτοί οι κατάδικοι λέγονταν «κατεργάρηδες».

Όποτε λοιπόν τύχαινε και ο αέρας έεφετε, ο καπετάνιος φώναζε: «Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του». Ήταν το πρόσταγμα, για να ξανακάτσουν οι κατάδικοι στις θέσεις τους και να τραβήξουν κουπί, ώστε να κινηθεί το πλοίο.

Σήμερα, η έκφραση «κάθε κατεργάρης στον πάγκο του» χρησιμοποιείται μεταφορικά και σημαίνει επιστροφή στο συνηθισμένο ρυθμό της ζωής, για παράδειγμα στη δουλειά ή στο σχολείο, μετά από μια περίοδο διακοπής για ξεκούραση και για διασκέδαση.

Η λέξη πάλι «κατεργάρης» χρησιμοποιείται για να προσδιορίσει έναν παμπόνηρο άνθρωπο.

Θα σε χορέψω στο ταψί

Πολλά χρόνια πριν, υπήρχαν αρκουδιάρηδες, άνθρωποι δηλαδή, που είχαν εξημερώσει μια αρκούδα, και γύριζαν από χωριό σε χωριό, από πανηγύρι σε πανηγύρι και έβαζαν την αρκούδα να χορεύει για να διασκεδάζουν το κόσμο και να μαζεύουν λεφτά. Πώς όμως κατάφερναν αυτοί οι άνθρωποι να μάθουν στην αρκούδα «χορό»;

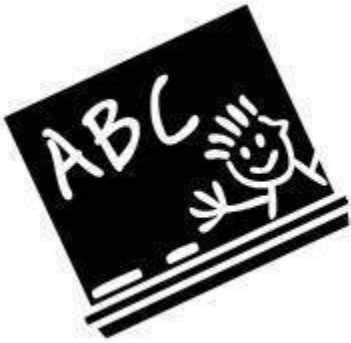
Ακούστε τι έκαναν: Όταν έπιαναν μια μικρή αρκούδα, την έβαζαν επάνω σε ένα ταψί. Κάτω από το ταψί άναβαν φωτιά. Μόλις το ταψί άρχιζε να ζεσταίνεται, άρχιζαν και αυτοί να χτυπάνε το τύμπανο τους. Το αρκουδάκι, καθώς ένοιωθε τα πόδια του να καίγονται από τη φωτιά, άρχιζε να χοροπηδάει, σαν να χόρευε. Αυτή τη διαδικασία την επαναλάμβαναν πάρα πολλές φορές, μέχρι που το καημένο το αρκουδάκι ταύτιζε μέσα στο μυαλό του τους ήχους από τα μουσικά όργανα, το ταψί και τη φωτιά.

Έτσι, ερχόταν κάποια στιγμή, που, αν και δεν έβαζαν πια φωτιά στο ταψί, η αρκούδα έχοντας συνδύσει τους μουσικούς ήχους με το κάψιμο του ταψιού, μόλις άκουγε τα όργανα να παίζουν, άρχιζε να χορεύει.

Από τη σκληρή, λοιπόν αυτή «εκπαίδευση» της αρκούδας, ξεκίνησε η φράση «θα σε χορέψω στο ταψί», που τη λέμε όταν πρόκειται να παιδέσουμε ή να φερθούμε σκληρά σε κάποιον.

Φτού κι απ' την αρχή

Τα παλιά χρόνια, τα παιδιά δεν είχαν τετράδια, όπως σήμερα, για να γράφουν τα μαθήματά τους. Τα έγραφαν σε μια πλάκα, δηλαδή σε έναν μικρό πίνακα. Ο δάσκαλος λοιπόν, αφού έλεγχε τι είχε γράψει κάθε παιδί, αν έβρισκε κάποιο λάθος, του έλεγε να σβήσει τη πλάκα του και να ξαναγράψει το μάθημα. Καθώς όμως πολλές φορές τα παιδιά δεν είχαν σφουγγάρι, έσβηναν τη πλάκα με τα δάχτυλα, αφού προηγουμένως τα...έφτυναν.

Γι' αυτό, από τότε, όταν ξαναρχίζουμε κάτι λέμε «Φτού κι απ' την αρχή»

Συντάκτες : Σπύρος Ρίζος
Ιωάννα Κατσαμάκη
Αθηνά Τσάλα

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΜΑΚΕ Α WISH

Η φιλοσοφία του « ΚΑΝΕ ΜΙΑ ΕΥΧΗ ΕΛΛΑΔΟΣ » είναι να εκπληρώνει με “μαγικό” τρόπο κάθε όνειρο και ευχή παιδιών που έχουν ανάγκη , με μόνο περιορισμό την παιδική φαντασία.

Η δική μας επιθυμία είναι βάζοντας το δικό μας λιθαράκι, να κάνουμε τα παιδιά ευχής ευτυχημένα , να τους χαρίσουμε μία αξέχαστη και μοναδική εμπειρία και να τους δείξουμε με το δικό μας ξεχωριστό τρόπο πως πρέπει να συνεχίσουν να πιστεύουν πως στη ζωή όλα είναι πιθανόν να συμβούν....Ακόμη και να γίνουν καλά.

Εμείς θα είμαστε πάντα δίπλα τους .

Το εκπαιδευτικό προσωπικό του 19^{ου} Σχολείου Βόλου
Υπεύθυνη : Εύη Γκίκα (δασκάλα Δ' τάξης)

Ξ Ε Ρ Ε Ι Σ Ο Τ Ι

Σύμφωνα με το βιβλίο των ρεκόρ Γκίνες το ψηλότερο φυσικό χριστουγεννιάτικο δέντρο του κόσμου είχε ύψος 67 μέτρα και στολίστηκε στην Αμερική τα 1950

Πάλι σύμφωνα με το ίδιο βιβλίο το ψηλότερο τεχνητό χριστουγεννιάτικο δέντρο είχε ύψος 52 μέτρα και κάλυπτε μία περιοχή 62 μέτρων.

Για το στολισμό του χρειάστηκαν περισσότερα από 3,000 στολίδια και 200 λάμπες , ενώ το συνολικό του βάρος ξεπερνούσε το 80 τόνους.

Στήθηκε στη Βραζιλία το Δεκέμβριο του 2001 και ονομάστηκε «το δέντρο της Ειρήνης».

Στην κορυφή του είχε ένα περιστέρι 3 μέτρων. Φήμες λένε ότι ένα ακόμη τεχνητό χριστουγεννιάτικο δέντρο ύψους 78 μέτρων στήθηκε σε μία μικρή βραζιλιάνικη πόλη και μαζί με τα 6.500 λαμπάκια και τις κορδέλες που το στόλιζαν , ζύγιζε 150 τόνους.

- Το πρώτο χριστουγεννιάτικο δέντρο στήθηκε τον 16^ο αιώνα στη Γερμανία. Ήρθε στη χώρα μας από τους βαυαρούς όταν βασιλιάς ήταν ο Όθωνας. Αρχικά άρχισαν να το στολίζουν στα ανάκτορα, μετά στις πλατείες και αργότερα σε κάθε σπίτι.
- Ο μέγας Βασίλειος από την Καισάρεια αναγκάστηκε κάποτε να μαζέψει χρυσαφικά από όλους τους κατοίκους επειδή απειλούνταν από πολιορκητές , με σκοπό να τους τα δώσει για να σώσει την πόλη. Όταν όμως η πόλη σώθηκε από θαύμα έπρεπε να τα ξαναμοιράσει δίκαια. Με την βοήθεια των διακόνων του ζύμωσε πίτες , μέσα στις οποίες έβαλε ίση ποσότητα χρυσαφικών και τις μοίρασε. Από τότε βάζουμε και εμείς φλουρί στη βασιλόπιτα
- Η πρώτη χριστουγεννιάτικη κάρτα δημιουργήθηκε από τον Γουίλιαμ Έντλεϊ στην Αγγλία το 1842 και εκτίθεται σήμερα στο Βρετανικό μουσείο.

Αν επιθυμείς να στείλεις γράμμα στον Αϊ Βασίλη η διεύθυνση είναι :

Santa Claus

Santa Claus 'Post Office / Santa Claus Office

Fin - 96930 Arctic Circle

FINLAND

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗΣ

Σας εύχονται

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Και ραντεβού τον Μάρτιο με το 2^ο Φύλλο της εφημερίδας μας

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΠΡΩΤΟ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΤΟΥ 19^{ΟΥ} ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΒΟΛΟΥ ΥΛΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΗΣ Κας ΟΛΓΑΣ ΠΗΛΕΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΚΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΥΛΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ
 ΤΗΣ ΣΤ' ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ, ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΕΛΙΚΤΗΣ ΖΩΝΗΣ,
 ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ
Κας ΔΕΛΗΣΤΑΘΗ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ

ΟΙ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΥΤΟ ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ
 ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΜΙΚΡΟΙ ΜΑΣ..... ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ !!!!!!!!

Κατερίνα Πατσέα
 Βάγια Ζντράβα
 Βικτώρια Πατσαλή
 Άντζελα Φισέκου
 Εύη Ταμπακοπούλου
 Αθανασία Θεοδώρου
 Αλίκη Σίδα
 Ιωάννα Κατσαμάκη
 Αθηνά Τσάλα
 Ελένη Θεοχάρη
 Χρυσάνθη Βασταρδή

Πάρης Θεοχάρης
 Άγγελος Μιχαλόπουλος
 Αιμίλιος Αζής
 Δημήτρης Μανουσάκης
 Διονύσης Νικολόπουλος
 Σπύρος Ρίζος
 Θεόδωρος Νούσιας
 Ηλίας Καρανάσιος
 Φίλιππος Σκέμπη
 Κωνσταντίνος Ρουσόπουλος
 Αναστάσης Στούμπος

